

A megyei pártértekezlet tanácskozásáról

arányban növekszik vagy csökken.

A párt vezető szerepének elemzésekor a beszámoló megállapította:

— Pártunk vezető szerepének tömeges méretű elismerését és elfogadását az az egyenes vonalú marxista-leninista politika állította vissza, melyet a párt 1956. november 4-e óta folytat. E népszerű politikának szerkesztésére, hogy a párt az ellenforradalommal vívott harc idején, a szocialista építés menetében leszámolt a személyi kultusszal.

A személyi kultusz idegen a marxizmus—leninizmus-tól, idegen a munkásosztálytól és a szocialista társadalomtól.

Nem a szocialista rendszerből vagy annak intézményéből eredt és nem is másította meg e rendszer társadalmi jellegét. A szocialista társadalom, a kommunista mozgalom tárta fel és vetette el a személyi kultuszt. A személyi kultusz éveiben a munkásmozgalmi emberek ellen indított törvénytörések lezárásáról szóló központi bizottsági állásfoglalást meggyőzően kommunisztái egyetértéssel fogadták. Szörvényszerűen gyenge ellenérvek jelentkeztek taggyűléseinken, pártnapjainkon, de a párttitkárok, az előadók válaszoltak ezekre a kérdésekre. Hangsúlyozták, ezt a kérdést a párt lezárta, s többé nem veszi elő, csak okulás-ként, tanulságként.

Megyeinkben is lezártuk a személyi kultusz problémáit.

A pártdemokrácia egészségesen fejlődik, a szabad véleménynyilvánítás légkörében élnek és dolgoznak elvtársaink, de van néhány kérdés, amelyet szükséges meg-

említeni és alaposan figyelemmel kísérni. A személyi kultusz időszakában nagyon nehéz volt a pártban az egészséges véleménynyilvánítás, s a kommunisták egymás közti viszonyában az elvtársi, baráti bizalom.

— Vajon ennek a nyoma már teljesen eltűnt a pártból? Ezt egyértelműen nem állíthatjuk. Vannak még elvtársak, akik a politika torzulásait jellemükben hordozzák. Olyanok, akik csak félve mondanak igazat, vagy inkább egy szót sem szólnak, „mert nem lehet tudni”, s akadnak olyan elvtársak, akik százszor a háta mögött mondják, mint egyszer szemben. Ez az intrika, pletyka, sokszor becsületes vezétek közönséges rágalma-zása nem egyszerűen a burzsoázis kispolgári hatása terméke. A személyi kultusz időszakának melegágya volt e kispolgári mentalitásnak, hiszen nem volt őszinte, szabad légkör a pártban. A karrierizmus, a személyes hatalom és a munkáshatalom gyakori összekeverése virágzott. Sajnos, ma is találkozzunk elvtársakkal, akik nem tudják elképzelni másként a szocialista államrendet, csak úgy, ha nekik is jut valamilyen személyes hatalom vagy pozíció. Akik csak annyit látnak a hatalomból, hogy „nekem mi jut ott belőle”. S ha az igényük nincs kielégítve, akkor sértegetésként válnak, mellőzöttné érzik magukat, pedig a sértődés nagyon rossz tanácsadó.

Történelmi példák igazolják a távoli és a közelmúlt időkben, hogy a sértett ember valamilyen módon szembe kerül azzal a történelmi áramlattal, eszmével, amelyre valamikor az életét tette.

állapította meg a beszámoló. Mi elvetettük az agitációs csoportok fenntartását, tekintve, hogy minden egyes kommunisztának agitátornak kell lennie és nemcsak a kiválasztottaknak.

Tömegpolitikai munkánk, agitációs tevékenységünk sok új és régi lehetőséget, formát valhat magáénak:

Fejlesszük tovább a pártmunka társadalmi jellegét!

A következőkben megállapította a beszámoló, hogy megyeinkben a szocialista erkölcs sok egészséges vonása fejlődött ki az elmúlt években. Ez kifejeződik a társadalom javára végzett önzetlen munkában, a közügyekkel foglalkozó emberek tömegének gyarapodásában, a rendszeressé váló munkaverenyekben, a szocialista brigádok többségének politikai, kulturális és morális fejlődésében, a társadalmi tulajdon védelmében fellépők számának növekedésében, az önzés, a becsületesség, a karrierizmus és egyéb, a burzsoázis erkölcsre jellemző megnyilvánulás elítélésében.

— A kommunista erkölcs hordozói, terjesztői elsősorban a kommunisták

— mondotta Török elvtárs.

Világneveti meggyőződésük, a szocialista társadalom felépítésének érdekében kifejtett munkájuk, közösségi és magánéletük tisztasága teszi alkalmassá a kommunistákat arra, hogy az új erkölcs hordozójának és terjesztőjének szerepét betöltsék. Nekünk sokat kell még dolgoznunk azért, hogy az emberek közötti kapcsolatokban általánosság válnanak a szocialista erkölcsi normák.

S ez irányú tevékenységünknek egyáltalán nem használtak azok az immorális ügyek, amelyeket az utóbbi másfél-két esztendőben kellett lezárnia megyei pártbizottságunknak. Jónéhány esetben kénytelenek voltunk felelős embereket munkakörükből elmozdítani, a pártból eltávolítani, vagy pártbüntetésben részesíteni, mert nem a kommunista erkölcs szabályai szerint éltek. S valamennyi esetben a közvélemény helyeslése kísérte intézkedéseinket. Ez a közhangulat ismételtlen meggyőzött minket arról, hogy

a dolgozó emberek elvárják a vezetőtől, a kommunista erkölcs szabályainak betartását.

Ellenkező esetben úgy mutogatnak rá, hogy ő az, aki vizet prédikál és bort iszik. Mert aki öns céljaira használja fel az állam vagyonát, próbál vagy nagyobb előnyöket szerez, inkorrekt módon viselkedik dolgozó társaival szemben, hiába lép fel a társadalmi tulajdon védelmében a tisztességes életmód propagandistájaként,

Az egyéni és csoportos becsületességet, a pártnapokat, és ezenkívül a rádiót és a televíziót, a nagy példányokban olvasott lapokat, filmszínházak előadásait, általunk készített kisfilmjeinket, színházi előadásokat, a szövetkezeti patronázs mozgalmat és a tömegszervezetek egész politikai tevékenységét. Az a baj, hogy nem

használjuk ki megfelelően tömegszervezeteinkben levő lehetőségeket, munkájukban nem állítjuk előtérbe a társadalmi, a politikai kérdéseket. A jövőben agitációs tömegpolitikai tevékenységünkben a lehetőségeket ésszerűbben kell felhasználni és egy összefüggőbb rendszert kell kialakítani.

nossá, de egyre szélesebb körben jelentkezik az a felismerés, hogy a pártélet demokráciájának növelése előfeltétele a közéleti demokrácia bővítésének.

— Pártszervezeteink önállóan dolgoznak. Nem kapnak naponta instrukciókat, a helyzet ismeretében nekik kell megoldaniuk a helyi feladatokat. Az önállóság növeli a gondolatgazdagságot és a felelősséget. Ezt érzik a járási, városi bizottságaink és alapszervezeteink vezetői.

A demokrácia továbbfejlesztése igen fontos feladat megyeink pártszervezeteiben.

De figyelmet érdemel itt néhány egészségtelen jelenség is. Elvtársaink egy része azt hiszi, hogy a pártfegyelem és a pártdemokrácia egymásnak ellentmondó tendencia. Ennél fogva a pártfegyelem figyelmen kívül hagyásával a párt belső ügyeit illetéktelenek előtt tárgyalják. Holott a párt belső ügyeit, pártunk határozatait csak pártserű módon szabad és lehet kezelni. Akik ezt nem tartják be, felelőtlenül fecsegnek, s a szervezeti szabályzat alapján felelősségre kell őket vonni. Elfordul olyasmira is, hogy a pártdemokráciával visszaéltek egyes elvtársak.

A káderek neveléséről

A demokrácia fejlődésével egyidőben a centralizmus is erősödött.

Pártbizottságaink és apparátusaink nagyon jól érzik, hogy a demokrácia csak a centralizmussal egyidőben hat kedvezően, a centralizmus nélkül a demokrácia anarchiához vezet.

Mégis elfordul, hogy felsőbb pártszervek határozatait nem, vagy csak igen vonatottan hajtják végre. Megyeinkben bátrabban kell fejleszteni a demokráciát, de egyidejűleg a centralizmust is.

A beszámoló ezután a káderek neveléséről emlékezett meg, s arról, hogy a VII. kongresszus szellemében feladatult tüzte ki minden területen a vezetés színvonalának javítását. A megyei pártbizottság világosan látja, hogy a jelenlegi pártértekezleten a követelményeknek megfelelően erősíteni kell az új megyei pártbizottságot olyan elvtársakkal, akik a fejlődés jelenlegi szakaszában az élet új követelményeinek megfelelően többet tudnak adni. Ugyanígy a megyei pártbizottság végrehajtó bizottságának összetételén is változtatni kell. Ennek a követelménynek szereztek érvényt a most lezajlott városi, és járási pártértekezleteken az alsóbb szervek is. Elmondható, hogy tanácsainknál, állami és más ipari üzemeink-

nél javult a vezetés színvonalánál, azonban néhány esetben itt is személyesre kerül szükség, mert az előtűnik álló nagyobb feladatok megoldása ezt kívánja. De hangsúlyozzuk: itt türelmelen kell várni, mert az előtűnik álló nagyobb feladatok megoldása ezt kívánja. De hangsúlyozzuk: itt türelmelen kell várni, mert az előtűnik álló nagyobb feladatok megoldása ezt kívánja. De hangsúlyozzuk: itt türelmelen kell várni, mert az előtűnik álló nagyobb feladatok megoldása ezt kívánja.

A vezetés színvonalának emeléséhez szükséges a megfelelő kádertartalék képzése.

Nem elegendő káderek nevelési tervet készíteni, hanem minden vezetőnek kötelessége megismernie az embereket, foglalkozni velük, fokozatosan előléptetni, nagyobb feladatokkal megbízni őket.

— Időben fel kell figyelni a káderek munkájában, magatartásában, életmódjában jelentkező hibákra, mert azok a párt és a tömegek kapcsolatát meghatározó tényezők is. Tűrheterlen az, hogy

egyes embereknek éveig elnézik a hibáikat, rossz magatartásukat és utána nincs már más kiút, mint a leváltás.

Fel kell lépni minden olyan megnyilvánulással szemben, hogy a vezetők beosztásukkal

(Folytatás a 6. oldalon.)

A kétfrontos harc eredményei

A beszámoló hangsúlyozta, hogy az elmúlt 3 évben pártéletünk egészséges fejlődésében nagy szerepet játszott a revizionista és a dogmatikus, szektáns nézetek elleni küzdelem. Pártbizottságaink végrehajtó bizottságai több esetben foglalkoztak e fontos kérdéssel, megvitatták a kétfrontos harc tapasztalatait. Ennek alapján jutottunk arra a megállapításra 1960—61-ben, hogy néhány pártszervezetünk életének egészséges fejlődését a szektáns, dogmatikus szemlélet elburjánzása akadályozza. E megállapítás akkoriban megjelentést váltott ki az elvtársakból. De megnyugtattuk az aggodalmaskodókat: van, ahol a revizionizmus a fő veszély, és van, ahol a dogmatizmus a veszedelemesebb. Az általános érvényes tendencia merev használata maga is dogmatizmushoz vezet. Ervelésünk helyességét azóta igazolta az élet.

E megállapításainkat helyi tapasztalatokra építettük: A pártbizottságok vezető funkcióba való állítása körül fellobbant vita, a társadalmi csztályok helyzetében végbemenő pozitív folyamatok figyelmen kívül hagyása azt mutatja, hogy bár egyes tételeket túlhalad az élet, helyenként mégis ragaszkodtak hozzá. A szakemberek, a tényleges tudás megbecsülésének előtérbe állításával szemben tanúsított ellenállás, a gazdasági vezetés javítása körül tapasztalható zavar, a makói Kalász-ügy kirobbanása szolgáltatott következtetéseink levonásához megfelelő alapot.

Persze revizionista nézetek is jelentkeztek: a munkásosztály vezető szerepének tagadása, a diktatúrától mentes demokrácia igénylése, vagy újabb: minék a rendszerhez való hűség hangsúlyozása a pártbizottságok funkcióba állításánál stb. Ezek a nézetek legtöbbször a pártban kívül keletkeztek és keletkeznek és áramlanak a párt felé. A szektarianizmus, a dogmatizmus pedig leggyakrabban a pártban belül jelentkezik.

Ma már jobb a helyzet, mert

többen és többen értik meg és állnak ki határozottan a párt marxista—leninista politikája mellett. Mi a kétfrontos harcot a következő években is fontos fegyvernek tartjuk, egészséges pártpolitikánk védelmében.

A beszámoló hangsúlyozta, hogy a párt politikájának helyes értelmezésében, gyakorlati végrehajtásában rendkívül nagy szerepe van a marxista—leninista elméleti tevékenységnek. Ennek mutatója, hogy a pártoktatásban résztvevők száma évről évre növekszik. Örvendetes a pártbizottságok fokozódó érdeklődése is a marxizmus—leninizmus elméleti kérdéseiről. Jelenleg párttagságunk 50 százaléka tanul szervezeten, egy másik részük állami oktatásban képezi magát. A marxizmus—leninizmus esti egyetem több mint 800-an tanulnak, és a hallgatók 47 százaléka pártbizottsági.

— Elméleti tevékenységünk felélénkülése mellett — mondotta Török elvtárs — van egy lényeges vonás, amelyet gyakran figyelmen kívül hagyunk: az elméleti tevékenység legfőbb vonása a marxizmus gyakorlati alkalmazása.

Az élet jelenségeit megfigyelni és azokból marxista következtetéseket levonni és nem megfordítva: különböző ideológiai citátumokat az eleven élet jelenségeire húzni.

A beszámolósi időszakban kétségkívül javult elméleti munkánk és sarkalatos pontja is, azonban még sokan vannak, akik nem így alkalmazzák a marxizmus—leninizmus elméletét.

A beszámoló ezután a párttagitáció kérdésével foglalkozott, és elosztott egy félreértést. Sokan még most is azt hiszik, hogy csak az az agitáció, hogy külön agitátor brigádok mennek ki és „nevelik a munkásokat és a parasztokat”. Ha ez nincs, akkor nincs is párttagitáció. Ez a félfogás hamis —

Szavaznak a megyei pártértekezlet küldöttjei